

Ανακοίνωση Άρδην για το Πολυτεχνείο

Απο

το χθές...

Στις 17 Νοεμβρίου 1973, πραγματοποιήθηκε μια φοιτητική εξέγερση στην Αθήνα –μάλιστα ενάντια στη θέληση των μεγαλύτερων αριστερών αντιδικτατορικών οργανώσεων–, εξέγερση που προέτασσε την ανατροπή της δικτατορίας, τη δημοκρατία και την εθνική απελευθέρωση της χώρας. Η δικτατορία την κατέστειλε αιματηρά και ανατράπηκε μόνο όταν συντελέστηκε η εθνική καταστροφή της κυπριακής εισβολής και κατοχής.

Η ουσία και το νόημα του Πολυτεχνείου σ' αυτά τα 44 χρόνια έχει διαστρεβλωθεί σε τέτοιο βαθμό, που πια τείνει να μεταβληθεί σε κάτι άλλο. Το Πολυτεχνείο αποτελεί για δεκαετίες την βολική εθνική ψευδαίσθηση ότι έριξε τη Χούντα, αποσιωπώντας την εθνική καταστροφή της Κύπρου. Πάνω στις πλάτες του, και στις πλάτες αυτών που σκοτώθηκαν, έχτισαν καριέρες χιλιάδες στελέχη του Πασόκ, της Αριστεράς, κ.ο.κ.

Τις τελευταίες δεκαετίες το εκμεταλλεύτηκαν άκροαριστερές και αναρχικές ομάδες, προκειμένου τις μέρες του Πολυτεχνείου να βγαίνουν στο προσκήνιο. Από το 1995 και μετά η μνήμη της εξέγερσης του Πολυτεχνείου ταυτίστηκε με ανούσιες συγκρούσεις με την Αστυνομία. Από την δολοφονία του Αλ. Γρηγορόπουλου και μετά είμαστε κάθε χρόνο θεατές στο ίδιο έργο, κλιμάκωση της βίας και ταύτιση του με συγκεκριμένες ομάδες.

Φέτος τα πράγματα προχώρησαν ένα βήμα παραπέρα, ο ολοκληρωτικός αντιεξουσιασμός που διαπνέει μεγάλο μέρος του χώρου των Εξαρχειών, οδήγησε μια ομάδα 100 ατόμων (οι μισοί προερχόμενοι από το εξωτερικό) να κλείσουν το Πολυτεχνείο και να απαγορεύσουν σε κόμματα και

οργανώσεις της Αριστεράς να συμμετάσχουν στον εορτασμό. Η «λύση» δόθηκε από άλλη ομάδα του ίδιου χώρου έδωξε με την βία τους τελικά 50 εναπομείναντες αντεξουσιαστές και επέτρεψαν στους αριστερούς να συμμετάσχουν στον εορτασμό!

Η φετινή κωμικοτραγική κατάληξη του Πολυτεχνείου είναι ένα ακόμα βήμα μιας προδιαγραμμένης πορείας. Οι αριστεροί και ακροαριστεροί τα προηγούμενα χρόνια ήταν αυτοί που απέκλειαν όσους δεν τους έβρισκαν και τόσο «επαναστάτες» από τα Πανεπιστήμια. Φέτος, η κατρακύλα αυτή, εν τέλει, τους οδήγησε και αυτούς εκτός Πανεπιστημίου και, αν νομίζουν ότι είναι μεμονωμένο γεγονός, είναι γελασμένοι. Το σχεδόν καθημερινό ξύλο στα πανεπιστήμια, οι εκτεταμένες περιπολίες ταγμάτων εφόδου, η πραξικοπηματική ιδιοποίηση του χώρου του Πολυτεχνείου κ.ά. είναι το αποτέλεσμα του αντεξουσιαστικού ακτιβισμού, ο οποίος τα τελευταία χρόνια θάλλει στις μεγάλες πόλεις της χώρας, με μια βία που πλέον τάχιστα κλιμακώνεται.

Την ίδια στιγμή, οι απερίγραπτοι κυβερνώντες, που κρύβονται για να γλιτώσουν την οργή των πολιτών της Δυτικής Αττικής για τις πολύνεκρες πλημμύρες που οφείλονται στην εγκληματική απραξία τους, τρίβουν τα χέρια από ικανοποίηση. Η παραδοσιακή πορεία του Πολυτεχνείου που καταλήγει στην Αμερικανική πρεσβεία, φέτος με όσα έχουν γίνει θα έχει λιγότερο κόσμο και θα είναι πιο βαρυστημένη από ποτέ, προς ικανοποίηση των «στρατηγικών εταίρων» των Συριζανελ, Αμερικανών.

Ένας κύκλος έχει κλείσει. Αυτοί που διεκδικούν τη *συνέχεια* της γενιάς του Πολυτεχνείου στη διακυβέρνηση της χώρας είναι η νέα εκδοχή της εθελόδουλης τυραννίας. Όπως το μετεμφυλιακό δεξιό καθεστώς εξαντλήθηκε μέσα στο άγος της δικτατορίας, έτσι και η μεταπολίτευση κλείνει την ιστορική διαδρομή της με την καταισχύνη των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ενώ, με τη συκοφάντηση κάθε έννοιας πατριωτισμού και εθνικής ταυτότητας, κινδυνεύει να ανοίξει διάπλατα τον δρόμο στους κάθε είδους πατριδοκαπήλους, όπως η ναζιστική Χρυσή Αυγή.

Σήμερα απαιτείται ένα νέο «Πολυτεχνείο» που θα ανοίξει μια νέα ιστορική περίοδο για τη χώρα. Μια πραγματική επανάσταση που θα καταστήσει εφικτή μια νέα εναλλακτική για τον ελληνικό λαό, πέραν των φαντασμάτων της αριστεράς και της δεξιάς. Για την απελευθέρωση της Πατρίδας, την κοινωνική δικαιοσύνη, την οικολογία, την άμεση δημοκρατία και την πνευματική και παραγωγική αναγέννηση. Ο ελληνισμός ή θα προχωρήσει σε αυτήν, για να επιβιώσει με αξιοπρέπεια στον 21ο αιώνα, ή θα σβήσει ως ελεύθερο συλλογικό υποκείμενο μέσα σε αυτόν. Το ζήτημα έχει τεθεί και δεν παίρνει αναβολή ή αναστολή.

Στο σήμερα...

17.11.2017

Πηγή: [Αρδην - Ρήξη](#)